

Velkommen til Freiburg – Tysklands grønne by!

Helt sørvest i Tyskland ligger Freiburg i området Breisgau ved randen av de store skogområdene som hører til Schwarzwald. Byen har rundt 220 000 innbyggere og sammenliknes ofte med Trondheim. Byen er kjent for å ha det beste klimaet med flest soltimer i Tyskland og for å ha en mer avslappet stil enn resten av landet. I tillegg er det høyt fokus på resirkulering og alternativ energi som gjør at Freiburg ofte tituleres som "den grønne" byen.

Freiburg har et "International Pancreatic Cancer Center" som er et samspill mellom Senter for tumorbiologi og Divisjon for generell og visceral kirurgi. Det er flest gastrokirurger i gruppen, men med en professor i patologi (Dr. Brabletz), onkologer, doktorgradsstudenter innen medisin og biologi samt postdoc kandidater er tverrfaglighet viktig. Jeg tok kontakt med forespørsel om hospitering og etter positiv tilbakemeldingen og et besøk i Freiburg fikk jeg "letter of invitation". Ettersom jeg ikke skulle søke om lisens som lege var det formelle ordnet ganske greit og raskt. Dersom man vil søke om lisens som lege er det en litt mer omstendelig prosedyre og man må blant annet ha bestått en tysk språktest.

Samarbeidet med patologisk avdeling ved sykehuset er noe begrenset som synes mest å være forårsaket av patologenes høye arbeidspress og liten tid til forskning. Kirurgene i gruppen er imidlertid svært klar over viktigheten med samarbeid med patologene og har gitt uttrykk for at det gjerne vil ha flere patologer som vil hospitere/forske i deres gruppe. Dirk Bausch er gastrokirurg og er den i gruppen jeg jobber mest sammen med. Han er interessert i proteinaser og interaksjoner mellom tumor og omliggende vev. I tillegg til faglige diskusjoner og etter hvert skriving av artikler har tiden gått med til å lære nye metoder og gjøre forsøk både med levende celler og på formalinfiksert materiale.

Isolering og dyrking av kreftceller fra tumorvev som hentes på operasjonsavdelinga har vært nytt for meg og er et tidkrevende og spennende arbeid som representerer noe helt annet enn å kikke i mikroskopet. Mye tid har også gått med til innkjøring av nye immunhistokjemiske markører på fiksert materiale. Vi tester ut et antistoff som vi håper kan bli en god markør for pankreaskreftceller, men ennå gjenstår det en del arbeid før vi er ferdig med dette.

Både celledyrking og immunhistokjemi gjør vi i laboratorier lokalisert til kirurgisk fløy ved sykehuset. I tillegg har man sentralisert en del virksomhet som benyttes av flere i et eget bygg. Der er det PCR-maskiner, immunofluorescens-mikroskop og også dyrestall. Lysmikroskop med kamera finnes også i dette fellesbygget og man må bestille seg time.

Etter at snart $\frac{3}{4}$ av opphold er unnagjort har jeg begynt å tenke på hva jeg tar med meg hjem etter et år ute. Isolering og dyrking av kreftceller er en metode jeg nok vil starte opp med når jeg kommer hjem. All jobbing med immunhistokjemi vil gjøre meg mer rustet til å se nye muligheter når en markør ikke fungerer. Noe helt annet er det man ikke kan måle i prosedyrer eller markører. Det å oppleve et annet miljø, en annen kultur og treffe nye mennesker er en berikelse i seg selv - mest på den positive siden. Noen ganger blir vi overgitt over det tyske firkant-systemet hvor det er lite rom for føyelighet, men det går som regel greit. I tillegg har vi nå bodd så lenge i Tyskland at vi begynner å forstå språket og kan føre enkle samtaler med betjeningen

på nærbutikken. Vi gleder oss til våren i denne delen av Europa, men ser også frem til å komme tilbake til Tromsø til sommeren.

Takk til Den Norske Patologforening for økonomisk støtte med tildeling av reisestipend i 2011.

Hovedbygget ved kirurgisk avdeling

Alle som arbeider lengre enn 6 måneder med sykehuset får frakk med påstrøket navneskilt